

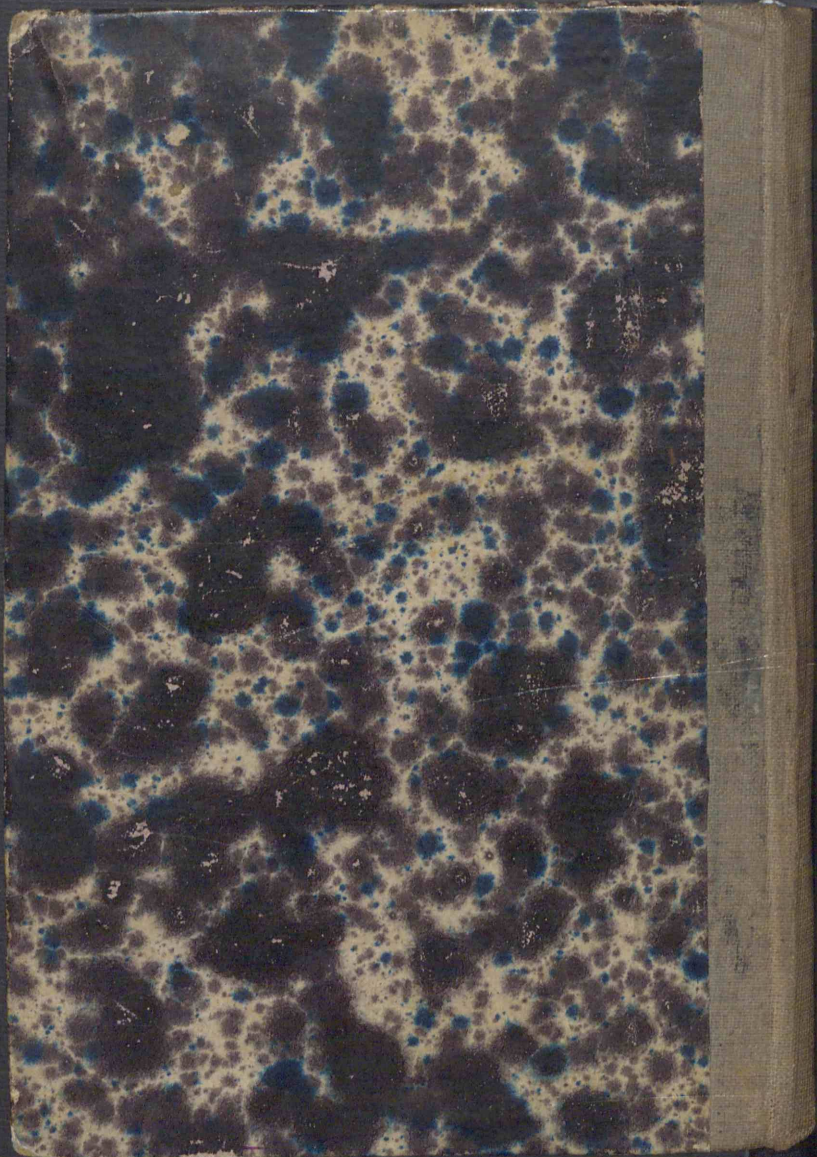
B

1036-

1043.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 1036-43

פ"ג א' 1668

קול זמרה

בנישואי הבחור הנישאת כמ' אלי עזר
חיים יצ'ו' בן דימנוח הנעלה: כמ'
שלמה נורצ'י זל' עם הכלה:
המועטירה מר'ת מזל טוב מב'ת בת
הנעלה כמ' מרדכי פאנו יצ'ו'

בשנת ואשלחך בשמחה ופשיך

Grave

Salomon Galu

קאפיטולו ראשון

מהיום החלתי את רואותי לפקוח

הפצי הקור החלו תוך משכיתי לפרוח

הקור במה וכמה מאותוורת החלד

כי בפקודת צורנו יום יום עליה ילד

חזיתי את כלמו נחפים כזב והבל

בצר שמחה נטמנה שפון בניל האבל

יום הולד כל עלם הוריו עליו ינילו

וכאלו מהחשך אורו לאור הזבילו

כותים אך לא ישבילו כי טרם ברקיע

בינות אראלם שמה אורו הרב הופיע

אכן המה אל עמק הבכא הורידוהו

ומעיל אורות לבשה רוחו שם הפשיטוהו

כי מאושב המהר בו מכל חטא נקחה

עיתה למעון הרשע ולהתנסות נפלאה

קאפיטולו ראשון

מני אור שבעתים איפוא אותה הפרידו
לנה תנים נחשך אף ממרום הורידו
אך זה ישביל הנלך כי אל גיחו מרחם
יבכה יען לקחו מנהו מזון ולחם
כי מאתמול בשחק נפשו בבור השביעו
אף מאורה לאופל הוריו אותו הסיעו
אך יש כי אם יניע לשחום בתבל עין
מחצב נשמתו ישל ותבואתה מאין
ומנמת פניו ישם לרעות בשדה החמד
כל מחמרים כל מתק יצמיד על לבו צמד
יערב אל חכו נופת ההתענג שימח
ובתברת רועה רוח יבחר לה יסתפח
ירבה זהב וכסף ולבד ישים כס כסל
יבטח בהון ועושר יעש אותם לו פסל
יגבה

קאפטולו ראשון

יִנְבֹּחַ וּבְחִיק הָעוֹנֵנִי יֹאמַר מִי אִישׁ בְּמִוְנֵי

הַקָּל בְּלִבּוֹ יִבּוֹ הַנְּלֻבְדִים בְּעוֹנֵי

נִקְשֵׁי יוֹם יִקְרְאוּ יִבְחַל מְדַבֵּר בְּמוֹ

וּלְרוֹחָתָם לֹא יִשַׁע כִּי נִבְּוִי עִם הַנְּמוֹ

וּבְמוֹהֶם פֶּן יִקְרְהוּ עַל רוּם לִבּוֹ לֹא יַעַל

יִבְטַח כִּי לֹא יִמְטְרוּ עָלָיו רְעוּת מִמַּעַל

רוּחַ הָעֵדֻתָה עוֹדְנֵי אוֹלָם מִנּוּ יִפּוּחַ

לְשׁוֹב לְמַעוֹן הַקּוֹשֵׁט כִּי בֹא קִצּוֹ הַרוּחַ

כָּל תַּפְנוּקָיו יִשְׁכַּח יִסְעוּ מִהַמּוֹת

תַּחְתָּם נִגְדוּ יַחוּגוּ כָּל בִּיעוֹתֵי צִלְמוֹת

רָעִיו אִזּוּ יִתְנַחְמוּ מִכֹּל פֶּה יִתְעַנְנֵי

כִּי כָּל עֵמַת הָעוֹנֵנִי מֵרוּב צוּקָה יִשְׁאַנּוּ

שָׁמָּה יִרְאֶה הַקּוֹשֵׁט כִּי פֶה מִנּוּ נִסְתַּדָּה

יִרְאֶה שֵׁם כִּי מִמֶּנּוּ דָרַךְ הַטּוֹב נִעְדָּרָה

שֵׁם

קאפיטולו ראשון

נָשָׂם מִי סָבֵל מֵעוֹנֵי אֹו מִקְשֵׁי יוֹם הַסָּבֵל
יִרְאֶה לְנֶפֶל בְּנֵעַם וּבַתְּפֹאֶרֶת לֹו חָבֵל
וְמִי הַשְּׁלִיךְ כְּמוֹהוּ אַחַר הֵינּוּ שְׂכוּחַ
מִהַתְּבוּיָן וְרַעַת סוּפִים בְּלַחֵי מָנוּחַ
כִּי מִשׁוֹאָה אֵל שֶׁבֶר מֵרַע לְרַע יֵצְאוּ
וּבְלֵי חוּמַל יִפְצְאוּ כָּל סַעַר יִמְלֵאוּ
לֹא בֵן יִקְרָה לְגֵבֶר כִּי עִם חֶבֶה וְחֶשֶׁק
פֶּה בַתְּכֵל הֵינּוּ אֵל נִשְׁמָתוֹ בֵּן מִשְׁק
יִשְׁבִּיל כִּי מִהֶשֶׁחַק אֵל תְּחַתִּיזוֹת הוֹרְדָה
נִגְדַּת הַפְּצָה וּלְחֶבֶר מִנוֹשׁ עֶפֶר נוֹעֲדָה
אֲחֹו תִצְעוּד עַל נֶשֶׁר רַעוּע צַר יָדַיִם
כִּי הָאֲבֹדֵן וּמָוֹת הֶמָּה לֹו חוּמוֹתַיִם
בָּם כָּל מַחְמַד וּמְנַד מִהַתְּכֵל רִקְמוֹ
כִּי פֶתַע יִתְעוּפְפוּ וְלִרְנֵעֵיהֶם יִנְעִמוּ

קאפיטולו ראשון

לא המשכיל ישניח את אדר צקלונמו

רק התמרור ולעז השפון שם התחמו

שטוף גלי הסער עליו לו יתנועשו

רעיו תודות יתנו לצור בו יתאוששו

כי לא תשפע ידעו אפס טובה מנהו

רק לידיו יזכיה ולטובתו ירדהו

כי התכחש החמר הנו מתוק לנפש

אמנה אליה יצר אלו ישמן הרפש

כל מחמדי החלד על כן סחוב ישליכו

רק את כחות הרוח על במותם ידריכו

בהום ולאטו ילך עד כי בטח יניע

עלו לקצה הנישר עד יעף לרקיע

קאפיטולו שני

רק את אחת ברותי ולבד אותה אצלתי
בין האודות כלנה אחר כי בה השכלתי
כי אל גופת הנבר הערב אף תרניעהו
חטיב גם אל הרוח כי סלה תניחהו
היא האשה לנבר עת א לזיות מחברת
תדבק כי משמים לו כל טובה ממטרת
תועיל לו תהיה עזר א גופתו מונד
תרוהו מכל עונג מנפת צוף ומנד
בחיל תעורהו לצמית כל צר מבירת
ובכן לפני צורנו בה תתכונן לו בית
בנים בשותלי זית אמו מנועים יפרוצו
כי שרת צור יתפצו וככל המרה יקוצו
בנים כי א הורמו רק יתאיו מרנוע
אף מטעם בעדן ולחיי עד לנטוע

קאפיטולו שני

כי הבנים מנעם מפעליהם יעטירו
את ההורים לנצח וכתפארה יכתירו
הנצבים הביטוי כמה טובות יולדו
מהלוות כל חבר וכמחבתם יחד
יקן זו שמחה קראו איפוא חורי דתנו
ולברך צור עליה מהם צוה אלנו
כי זו אמנם השלמה בין הנלוות כלנה
בלתי בה כל בהרת תחת מסוה נטמנה
על בן המה הרגילו כי ירתעלם כל גבר
יום בוא העת לשמות יום הלוות כל חבר
הם המחסום שלחו התירו דבר שקר
כי העפרה ביופי יפליאו עד אין תקר
אך אם לא בה ימצאו מרוב אדר וזהו
שוא בצדקה יטיפו הלל בהודו וטבר
למות

קאפיטולו שני

לבות דודים שימח יחדיו ולהחכירמו

כי כל משטין כל ריע גבר א יפרידמו

ובכן ימטיר עלימו הצור כל נופת סלה

ושכינתו לנצח להזורת אתם שאלה

מהם אנשי החסד מדורורת א העתיקו

כי לדודים בנעם את שיחותם ימתיקו

אמרי ששון ועלם מפזרתם ידלופו

כנשם יורה ארץ אף כרביבים יערופו

ויש כי על הנבל בחוף או במצלחים

ומי באר ירקיע בכתוב על לוחותים

את אמרוותם על סדר ערב א כל שומע

בם ללויה יקריבו אשכר בו תשתעשע

תרבה חכמה ודעת חוך דבריהם יסתירו

ובכן אותם לשמוע לב הדודים יעירו

ויש

קאפיטולו שני

ש כי מלבמו בדים הרבה יוצאו

הדר אודות החבר כם צמרתם יגביתו

מי על לזיזתמו טוב אותיות יטיפו

העיהר כי השמים רב טוב להם ירעיפו

לה או דומים למו א השירים הם הומר

אף יכתרום מאדר מצמרת האומר

רבות גלה ועלו איש איש פניו ישימו

ולשמחת המחברת את קולותם ירימו

ידי יום שמחתך לומר יחלצו

כל חורי שיר כי נעם מעבדך חפצו

חפצו גלותמו כי וואשים יחמודו

נכסוף לרוץ הרבה כי בה יושר ילמודו

אודות לוייתך תיקרה תחאוניה

כל הנשים לדעת איך ארחותן תזכנה

איפוא

אִיזֵפָא לֹא יִגְרַע לְךָ בְּלִעְדֵי כָּל שְׂבַח
יַעַן הַיּוֹם יִזְבְּחוּ כָּל הַשָּׁמַיִם לְךָ זִבְחַת
מִשְׁתַּחֲוֵיתָק צוּרָה כָּל שֵׁיחַ מִמְּנַעֲמֵי הַזֶּמֶר
אָף אַחַת נִסְכֵי פֶן תִּיבּוּ אֶפְוֹן לְהוֹתוֹ שֵׁם
אֲשֶׁר עֵינֵי אֵלֶיךָ וְתַחֲנַתִּי אֶפִּילָה
אֲךְ יֵא נִפְשֵׁי לְסְלוּחַ אִם הִתְקַרַּב הוֹאִיךָ
כִּי מִמְרַחֵק שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל צִלְצֵל שְׁמִיעַ
כִּי רַעִיוֹנֵי נִבְכְּפוּ עַל כֵּן לְרֵאוֹת גְּדֻלָּתְךָ
הַיָּדָם יֵא אִישׁ כְּמוֹךָ אֲמַנָּה בְּלִתִּי אֲבוֹאָה
מִנְהַתִּי זֹאת הִכְנַתִּי אִם אִין דְּלָה כְּמוֹת
אֶת כְּחוֹתֵי כְּלָנָה בְּתַכּוּנָתָה הוֹנֵעְתִי
אֲךְ כִּי דַעְתִּי קִצְרָה אֶת מַתְכַּנְתָּה הַנִּרְעָה
אֶעֱרֹר כִּי טוֹב דְּהַפֵּץ רַק יְהִי לְךָ נִחוּחַ
וּבְכֵן כִּי אוֹתָהּ תִּירֵץ תֵּאבְּהָ נִפְשֵׁי לְבַטּוֹן
כִּי עַל דְּלוֹתָהּ תִּסְקֵךְ אֶת חֵין אֶכְרַת חֲסָדְךָ
בְּלִתִּי אוֹתָהּ יְהוֹדוּפוּ הַנְּצָבִים עֲלֶיךָ

12. 24. 27.

10. 12. 20

~~267. 26~~

4. 8

abab

3. 30.

44. 26. 34

~~17~~
~~31~~

אבא

N

א

א

Non Sullam

אבנדהו

א

א

א

א

הן מול ט"ב לישראל צומח וצולה מיום שבתו וקם
על בית גריבים והיה לנס :

בנשואי הבחורים השלטים יחריו המים וה' הט שכיל
ונכון כמ' עזריאל יצ'ו בן הטנוח הנביר
הפרוטם כמ' בן ציון רפאל סלם ז'ל מצא אשה מציה
טיב הבחורה כבודה צנועה ומשכלת טרת מול טוב
תמ'א כרת הטנוח הנביר הטפואר כמ' שלמה ברוך
פאנו ז'ל ול עיטת פחברתו הכחור משכיל ונכון כמ'
אליעזר ת' ים יצ'ו בן הטנוח הנביר הטעולה כמ'
שלמה נור צי ז'ל לו עזר כנגרו הכחורה כבודה צנועה
וטשכלת מרת מול ט"ב תמ'א בת הנביר טאר געלה
טנוע היחס והמעלה כמ' מרדכי פאנו יצ'ו בטחברת
השנית כולם שויים לטובה נודע כשערים שטם לתהלות
ולתפארה • המציא מורות בעתו יפדום עליהם סכת
שלוטו יראו זרע יארכו ימי' והפץ ה' בידם יצלה אביר :

קרוב מנחה שלוחה ל מעלת הנביר הפרוטם

כמ' מרדכי פאנו יצ'ו

טה שטח כאמת כשטחם • וחפץ כאמונה לשר זמ •
העלוב ומרוד יעקב בכמ' שפחה יהודה סראו
זצ'ל

א

מֵאֵז מְלִיצְתִי מִנִּי תִרְחַקְתִּי
כִּי הַזְמַן בּוֹגֵד טָמֵן לִי רָשָׁת׃
לֹא יַעֲרֹב לִי נֶשֶׁת׃
אֵל הַר כְּנֹעַת הַשִּׁיר כַּאֲשֶׁר חִשְׁבֹתִי
כִּי בַחֲלָה נִפְשִׁי בָהֶן וַחֲלָה
אֲרַחֵיק נְדוּד אֶלֶין בְּמִדְבַר סֶלְה׃

ב

מִכְרָה בְנֵי אָדָם יִזְרֹחַ אֵלַיִנו
דֶּרֶךְ אַנְשִׁים עַד לְמָאוֹד נִסְתַּרְרָה
כִּי בַעֲדָם נִדְרָה
חֲכַמְתָּ אֱלֹהִים חַי בְּדֶרֶךְ תִּנְחַנּוּ
לֹא נִדְעָה לֵּאמֹר צַר אִו רֹחַ
מִקּוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שִׁמְחַת הַרוּחַ׃

בן באשר נבזר רוכה בקשת
מול אויבו כי יקם שכעתים
או על פי שמים
צפור אל קנה סביב דורשת
יחשוב פנוע כם אחר מהרו
שוא דרכו חציו שוא התפורו

בכה יאונה לי כעת יצאת
קרזה עליזה סוב במסלוחיה
אבין במנדליה
יקר אנוש מפי נחת מצאתי
עד כי פעמי באו לא ידעתי
גפי מרומי עיר פהאום נפנעת

ה

שֵׁם בְּעַל אֱמִנוֹת כּוֹלָהָ
הַמְּבַקְשִׁים טֶרֶפֶס נְפוּצוֹ נֶפֶץ
שֵׁם מוֹכֵר כָּל חֶפֶץ
שֵׁם הוֹרֵשֵׁי צָרְכֶם אָנָּה וְאָנָּה
שֵׁם שׁוֹאֵל יַעֲזָה שֵׁם מְשִׁיב טַעַם
שֵׁם מַחְלִיק פְּטִישׁ שֵׁם הוֹלֵם פַּעַם

ו

הוּא קוֹל הַמּוֹן זָרִים קוֹלוֹת יְרִימוֹ
לָנוּ פָּנּוּ אִישִׁים אֶל חֶפְנֵי עוֹרֶף
עוֹד כָּל יְמוֹת הַחוּרֶף
הַהוֹלְלִים סִתְרֵי פָּנִים יִשְׁימוֹ
בְּחוּר בְּתוֹלָה שֵׁב יִשִּׁישׁ וְנַעַר
חֶבֶם בְּעֵינָיו אִישׁ נִפְתַּל וְבַעַר

רוּפֵא אֵלִיל עַל מְדַל עֵץ צוּזַח
 כִּי הוּא וְאִין בְּלָחוּ יַחְבוּשׁ כָּל שֶׁבֶר
 לוֹ סוּד יִרְפֵּא דְבָר

עֲמוּ בְשִׁירִים שֶׁר הָסֵר מְרוּחַ
 עֲמוּ מְנִינַן וּמְרִקֵד עַל חֶבֶל
 כִּי יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה מְרַבִּים הֶבֶל

ח

הֵן שֵׁם כְּלָבִים לְמוֹדֵי שְׁחוּחַ
 עַל יַד לְבוּשׁ בְּדִים יוֹם צְנֹת שְׁלֵג
 מִי בָם יִדְלַג דְּלַג
 יִשְׁתַּחֲוֶה אַחֵר מִי בָם יִנְנוּחַ
 מְשֻׁמֵּר כְּלָבִים אֲנִלִי תִקְרָא הוּ
 תֵאמֵר חֲמוֹר נוֹעַר כִּי תִכְרַחֵהוּ

תִּפְנֶה וּבֹא כִי לֹא תִדַע מֵאִן
 הָרֹב מְעוֹטָף מִי וְכִיל מְרֵאָהוּ
 בְּלִבוֹשׁ אָנוֹשׁ הִנְהוּ
 שְׁעִיר מְרַקֵּר יִתְרָאָה לְעֵין
 תִּירָא וְתִבְרַח פֶּן תִּהְיֶה לְטָרֶף
 לֹא כִי מְנַחֵם בּוֹ שׂוֹאֵן לְטָרֶף

שֵׁם יִשְׁמוּ בְּסֵאוֹת לֹא מִשְׁפַּט צֶדֶק
 הָעוֹרְבִים לְגַר שְׁלַחַן הַשֶּׁקֶר
 הַחֹקְקִים אִין חֶקֶר
 וּמִבְּתָבִים חֹקֵם טוֹבִים כְּחֶדֶק
 בִּימָה כְּסִיל וְעֵשׂ יֵאמְרוּ חֶלְקֵנוּ
 כְּמָה כְּסוּלִים הֵם עֵשׂ טוֹרְלָמוּ

יא

הִנֵּה לְעוֹמֵת חַד נִלְכַּד בַּחֶרֶם
הוֹלֵךְ לְחֹמוֹת אִישׁ יִחְפוֹץ לְבַעַת
שׂוֹאֵל הֵעַת לְטַעַת
אוּ לְעַקוֹר לְעֶדְוֹר אוּ לְזֹמֹר כֶּרֶם
סוֹרֶה שָׁבָה קוֹסֵם יֹשִׁיב יֵאָתֶה
לְרֹאוֹתָּהּ פְּלֹאוֹת הִנֵּה הוֹבֵאתָהּ

יב

מִמַּעֲלָה הִצִּיץ עַד בֶּהַר יְרֵדִים
קוֹ קוֹ יְחֹו יִשְׁפּוֹט אֶת צוֹרוֹתָמוֹ
יִגִּיד עֲתִידוֹת לְמוֹ
אֶל שׂוֹאֵלֵי פָנָיו פֶּעַם וּשְׁתֵּים
שָׁבָה בְּיָדוֹ אֶל פִּי יוֹשִׁיבָהּ
יֹשִׁיב מִבְּקֶשׁ סוֹד הִקְחָה אֶנְדִּי

אֶת מִי יִמְלֵל הַקּוֹרוֹת עֲבָרוֹ
 אֶת מִי יְהוּ אוֹתוֹת כִּי תִקְרֶינָה
 אַחַת וְאַחַת הֵנָּה
 רַק שׁוֹא דְבַר כָּזָב שִׁפְתוֹתָיו זָרוּ
 מִי יַעֲשִׂיר הוּא יִרְדֵּ עַד עִפְרָתָה
 מִי יַעֲנֵי הוּא יַעַל הַר מִתָּה

יד

אֵל מִי שְׁנוֹת חַיִּים שְׁלוֹה יִבְטְיַח
 יִקְצֹר יָמָיו אַחַר רוֹנְו יִקְרָחוּ
 הֵן קִצְרָה יִדְהוּ
 נוֹקֵשׁ בְּאִמְרֵי פִיו עוֹד לֹא יִצְלִיחַ
 רֵאשׁוֹן בְּלֹא עֵתוֹ מִרְ יִשִּׁיב רוּחַ
 שְׁנֵי שָׁבַע יָמִים שָׁלוּ יִנוּחַ

הבוֹעֲרִים בְּעַם אֲוִן לִי הָיוּ
 הַזֹּחֲלִי עֵפֶר מִלִּי הִקְשִׁיבוּ
 הַקּוֹסְמִים יִבְזִיבוּ

הֵם יִזְרְעוּ מִרְמָה אֲתָם תִּלְקַטוּ
 אֶל תִּבְטְחוּ בָהֶם כִּי תִנְרְעוּ
 אֶל תִּזְרְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא יִרְעוּ

י

הָאֵם צָבָא מְרוֹם לָהֶם נְנוּלוּ ?
 אִם בּוֹכְבֵי שַׁחַק נִמְנוּ אֵלֵינוּ ?
 מִי בָא לְהוֹדִיעֵנוּ ?

הָאֵם בְּסֵפֶר שָׁמַיִם נְנוּלוּ
 בָּם יִקְרְאוּ קוֹרוֹת טָרִם תִּקְרִינָה
 אוּ מוֹצְאוֹת אֲדָם טָרִם תִּצְאָנָה ?

הַמְהַלֵּךְ הָאֲמָצֵעִי יִשְׁכִּילוּ
 דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל הַמָּה לֹא יִדְעוּ
 כִּי יִפְלוּ יִכְרְעוּ
 יַעַת יַחֲזוּ בְּמֵאוֹרוֹת כִּי יִהְיוּ
 צוֹפֵה וּמִבֵּית רוּם גּוֹבֵה שָׁמַיִם
 אֶל חוֹךְ שָׂאוֹל נֹפֵל וְנָלוּ עֵינַיִם

אִם זֶהְרִי הַמְזוֹת נִפְנְשׁוּ
 מִזֶּל בְּמִזֶּל בְּמִשׁוֹלֵשׁ נִמְצְאוּ
 אִו בְּמֵרוֹבַע בְּאוּ
 אִו אִם בְּשִׁישִׁית זָה אֶל זֶה יִנְשׂוּ :
 חֲזוּב זְהִרַע בְּעוֹלָם יִפְעִלוּ
 חֲרֵב אֶלֶּי בָרִים נִאוֹל נִאוֹל

עוד אומרה מלי פתע נבעת
 כי נראתה ננדי אך כבלי זעם
 יפה ושרת טעם
 אשמח לאורה אל אורה נצמתי
 עבנם רכובה על עב קל פורתת
 תשלנ בצלמון חוך איש מתלקחת

כ

נתפעמה רוחי כי לא הבנת
 אם אל קרב אם אל שלום יצאה
 תשוב ותתפלאה
 עד בי ערוך צלמה עת לא הבחנת
 רצוא כמו ברק חקך אינה
 ושוב כמו בוק עודה הנה

כא

יִשְׁלַךְ בְּלִי וְעָמָה עוֹד לֹא נִחְבְּאָה
אֲבִיט לְעוֹמְתֵי קָמָה עֹמְדָה
בַּמַּעֲלוֹת יִרְדָּה
יָד שְׁלֹחָה אֵלַי בְּשֵׁמִי קִרְאָה
סֶפֶר כְּרִיתוֹתַי אֵיזָה כְּחֻבָּה
אִם אֵל מְלִיצָתִי סָכַל קִרְבָּתִי

כב

מָה רוּחֲךָ סָרָה כִּי הִשְׁלַכְתָּנִי
וַחֲעִזּוֹב אֵיתִי וַחֲטַט דַּרְבְּךָ
לֹא כֵן אֲנִי עֲדִיד
אֲחַבּוּנָנָה אִישִׁיר בֵּת שִׁירְךָ אֲנִי
לוֹלֵא בְּעֵנֶלְתִּי עַד כֹּה חֲרָשְׁתָּ
בִּינְשׁוּמְעֵי קוֹלְךָ בַּעֲת נִבְאֵשְׁתָּ

כנ

דוֹם לִי וְזֶה דִּי לָךְ כִּי אֲמַרְוּתִיךְ
צָרָק וְאִין נִפְתַּל אוֹ עֵקֶשׁ בְּמוֹ
יִצְטַדְקוּ כּוֹלָמוֹ

הַבֵּל בְּנֵי אָדָם כִּה מִשְׁפָּטֶיךָ
לִשְׂוֹא חֲקוֹר דְּרֶךְ כּוֹכֵב הָעָרֶץ
בָּאָה וְהֵבֵט מִזְרוֹת בְּאָרֶץ

כד

שׁוֹרָה שֵׁית הַמְּזוֹלוֹת הָאֵלֶּה
עוֹלוֹת מְאִירוֹת כִּי רַק טוֹבוֹת הִנֵּה
זִיו זְהָרִם תִּהְיֶה

עַל כָּל פְּנֵי תֵּבֵל . הֵבֵט עוֹד פְּלֵא
מִסְּלוֹל חֲנוּרֵת אוֹר לְעַד תִּדְרַכְנָהּ
לְעַד בְּקוֹ שְׁוֵה מִסְּלוֹל תִּלְכְּנָהּ

בה

בָּכָה בְּחֶמְתָּן בְּכָל הַשְּׂבִילוֹ
בָּכָה בְּמַדְוָהֶן לְכָל גִּדְעוֹ
לֹא סִעְנִלוֹתָן נָעוּ
כִּי תִבּוֹנָה עַד רָבָה הִנְדִּילוֹ
מִבֵּית נְדִיבִים לְלֶכֶת חֲסֵעָנָה
אֶל בֵּית נְדִיבִים דְּנִלְיָהֶן חֲטֵעָנָה

בו

עוֹשֵׁר וְכָבוֹד הוּן עָתָק יַחְבְּרוּ
אִזְּזָה דְבַר קוּסִים אִו חוֹבֵר חֲבֵרו
בִּי כֵן יְבוֹרֵךְ גִּבְר
מֵאֵת אֱלֹהִים חִי בִּו יַחְפְּאֵרו
כִּי לְבָמֹל מִזֵּב רֵיב מִזֵּב יִנְחֵלו
עוֹר בְּעוֹר אֶל יִרְכוּ יִנְחֵלו

אם אומרה לתת לחוֹדִים שֶׁבַח
 אִירָא וְאַתָּן מְנַרְעוֹת לְבַית
 הַזֶּה יִתְּנוּ בַיּוֹת

הוֹדֵם וְחִפְאָרְתֶּם מֶה עוֹר לִי זָבַח
 אִם אַתְּ שְׁלֵמוֹתֶם דַּעַת תִּבְחַח
 בִּיטוּ לְצוֹר וּלְמַקְבֵּת נִקְח

פֶּה דְמָמָה בַּח שִׁיר אֹתָהּ קִרְאֵתִי
 וְאַצְעֵקָה אוֹיֵה כִּי תִזְנִיתִנִּי
 הִיא עֲנִתָה הַנִּנִּי
 לֹא אֲשַׁכַּח שִׁירִי כִּי עַל זֶה בָּאתִי
 אֲזִי לְקַחְתָּ אֲזִנִּי שְׂמִיץ מִנְהוּ
 נִהַפֵּךְ לְשִׁיר צִרִי כֹּאֵה קָחְדִי

הַיּוֹם שְׁמִי מְרוֹם חַיּוֹנֵי עָפוּ
אֶרְאֶה בְּנֵי אֱלִים יַחַד נִקְרְאוּ
רֵאשֵׁי אֲבוֹת דּוֹדִים בְּבֶרֶךְ יִמְחֵאוּ
הַתְּלַבְּשׁוּ גֵאוֹת עֵז הַתְּעַטְפוּ
מִתְנַבְּאִים וְלִהְתַּנְכוֹת יִסְפוּ
חֲלִיל וְחֹף נֶבֶל כְּנוֹר נִשְׂאוּ
גִילת וְרִנָּן שִׁיר קוֹלָם יִשְׂאוּ
נוֹפֵת דְּבֶשׂ אֲמַרִי נֹעַם נִטְפוּ
וְאַחֲזֶה וְאַשְׁמַע הוֹד קוֹלֵמוּ
קוֹרֵא לְבֵית דּוֹדִים מִי יִלְךְ לָנוּ
וְאוֹמְרָה אֲנִי אִזְ הֵם יְרוֹנוּ
קוֹמָה לְבָהּ וְתַמְלֵא שִׁמְחַתִּימוּ
בְּשִׁיר הַבְּשִׁיר כִּי עַל יוֹם טוֹב כָּאוּ
יִרְאוּ בְּנֵי בָנִים יִהְיוּ כְמוֹנוּ